

■ één van de vele brieven die Tayad ontvangt. Deze brief komt uit de F-type in Sincan

liceren zij een rapport over de schending van de mensenrechten in de F-type gevangenis. Zij baseren hun rapport op de brieven die zij zelf ontvangen van de gevangenen. Tayad heeft, net als andere organisaties die schendingen aan het licht willen brengen, veel last gehad van repressie van de autoriteiten. De voorzitter van Tayad, **Mehmet Güvel**, geeft meer uitleg: "We hebben de pers onder druk gezet. Wanneer een journalist daarover iets schreef, verloor hij zijn werk of werden ze onderdrukt door de overheid. Na al die intimidaties van de overheid heeft de pers zelfcensuur toegepast en praten ze niet meer over de Turkse F-type gevangenis."

Lerzan Tascier werkt voor Tayad en krijgt regelmatig brieven van gevangenen: "Enkele weken geleden hebben we een brief ontvangen vanuit de gevangenis van Kandira. Zijn naam is Musa. Hij werd meegenomen naar geïsoleerde cellen waar men van buitenaf niets hoort van wat er binnen gaande is. Musa werd daar gefolterd. De cipiers hebben hem heel hard geslagen en nadien hebben ze hem naar een andere cel gebracht waar twee vrienden zaten. Zijn vrienden hebben gevraagd om hem mee te nemen naar de ziekenboeg om een rapport op te stellen van mishandeling. Maar de cipiers

hebben dat geweigerd. Een week later beschuldigde de cipiers Musa van een moord op een politieagent. Ze hebben Musa meegenomen naar de directie. Daar zag hij de man die hem heeft gefolterd terwijl hij daar niets te zoeken had. Men heeft hem daar gevraagd om bloed te trekken voor verder onderzoek maar hij heeft dat geweigerd waardoor men hem nogmaals heeft geslagen. Dat toonde aan dat de directie van de gevangenis samenwerkt met de folteraars."

Vandaag gaat het vooral om psycholo-

is. Hij moest naar de ziekenboeg gebracht worden maar dat gebeurde al slagend. Daardoor verloor hij zijn bewustzijn en lag Baran in een coma. Ondertussen heeft hij een disciplinaire straf gekregen: tot juli mag hij geen familiebezoek meer krijgen. Baran heeft die straf gekregen omdat hij revolutionaire slogans heeft gescandeerd. Zijn vader wilde hem na zijn coma slechts enkele minuten zien maar dat werd hem ook geweigerd. Zijn vader heeft al brieven geschreven naar verscheidene

mensenrechtenorganisaties van de overheid werken zelf voor de staat

gische foltering. Vaak gaat het om disciplinaire straffen waarbij gevangenen geen familiebezoek meer krijgen en geïsoleerd worden. Lerzan geeft een voorbeeld: "Een vriend van mij, schrijft ons regelmatig en hij beschrijft hoe cipiers om drie uur 's morgens opzettelijk veel lawaai maken zonder ophouden of ze laten sirenes gedurende enkele uren loeien. Een andere zaak gaat over een gevangene, Baran, die diabetes-patiënt

procureurs maar zijn aanvraag werd altijd geweigerd.

Bahar, activist tegen politieke gevangenen, is het daarover eens: "Het is verboden om te zingen in de cellen. Als je dat toch doet, krijg je een disciplinaire straf waarbij je mogelijk gedurende zes maanden je familie niet meer mag zien. Het is gewoon verschrikkelijk om gedurende zes maanden helemaal alleen te zijn. Dat is een zware foltering. Het